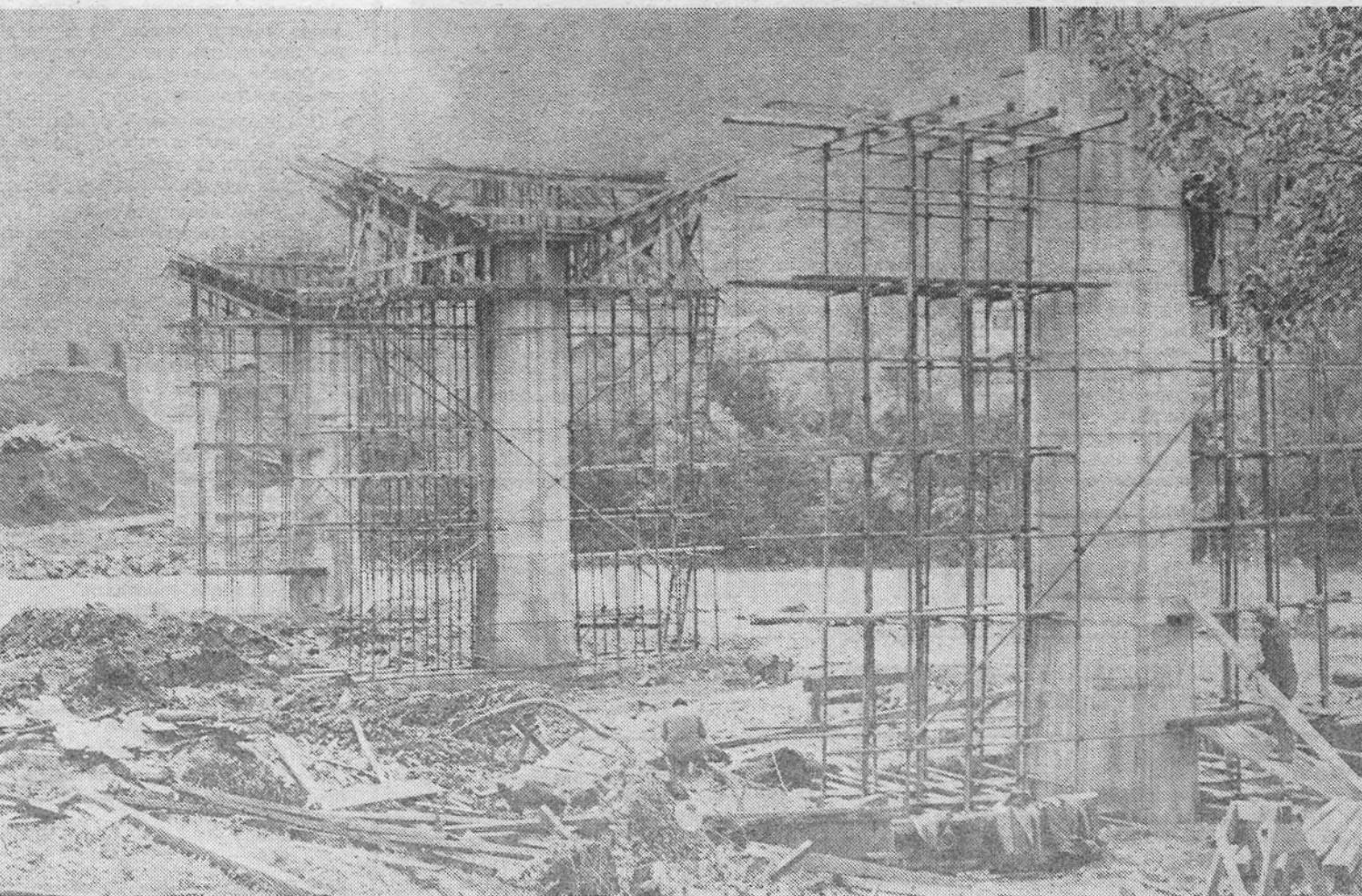

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaobavljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi ...

BROJ 163

Naš komentar: ekonomski značaj radnih akcija

Ispiti na gradilištima

Da li na omladinskim radnim akcijama svoj ispit polazu samo brigadiri i izvodači radova ili i administracija koja kasni u izradi projekata i dokumentacije

Omladinske radne akcije, osim prvorazrednog vaspitnog, imaju veliki ekonomski značaj. Samo ove godine, dobrovoljnim omladinskim radom ostvareno je oko 500 miliona dinara, što u svakom slučaju ima veliki značaj za razvoj naše zemlje u cjelini.

Međutim, šire posmatrano, ova brojka je sigurno veća. A evo i zbog čega. Planirano je, na primjer, da bi drugi kolosijek pruge od Doboja do Zenice, bez angažovanja dobrovoljnog omladinskog rada, bio gotov tek za tri godine. Prvi kolosijek koji je građen 1947. godine postao bi, a to već i sada jeste, usko grlo za prevoz putnika i robe, posebno kada bude izgrađena i četvrti visoka peć Željezare u Zenici. S druge strane, neki stručnjaci ističu da bi svake naredne godine izgradnja pruge bila skuplja za 600 miliona dinara. Zato se jugoslovenska mlada genera-

cija opredijelila da prugu završi i prije roka kako bi i time dala svoj doprinos razvoju zemlje.

Kada je svojevremeno na gradilištu drugog kolosijeka pruge dolazio do manjih zastoja, brigadiri su bili ti koji su počeli diktirati tempo izgradnje izvodačima radova.

A da brigadiri na nekim akcijama znatno idu ispred izvodača i nekih drugih službi evo opet primjera sa Akcije »Šamac — Sarajevo 78«: Građevinsku dozvolu, kako smo ovih dana saznali, pruga će dobiti tek nakon što bude puštena. Isto tako je i sa drugim dozvolama i pisanim materijalima. Čak se govor i to da su pojedine administrativne službe došle spore da će neke dozvole i planovi gradnje nekih objekata biti gotovi tek za tri godine.

To što brigadiri danas rade sigurno je da nije bez planova. Ali svi, eto, još nisu gotovi.

Kada su još prošle godine omladinci i omladinke naše zemlje obećali da će prugu završiti za osam mjeseci, a brigadiri i brigadirke to svakim danom potvrđuju, nametnulo se pitanje zašto i ostale službe drugi kolosijek pruge ne mogu na vrijeme da završe posao. Dakako, na ovom ispitiju ne polazu samo omladinci i omladinke i izvodači radova, već i mnogi administrativni službenici koji rade projektu i drugu dokumentaciju za ovaj objekat. A, evo, već sada se čuje da ga oni neće — počiniti. Kada bismo čekali završetak sve te dokumentacije, pruga bi nam opet bila — skuplja.

R. ŽIVKOVIĆ

ZAPIS SA SIKOLE

Dogovor u utrobi brda

Dva minuta dogovora, a onda potekoše potoci znoja uz zvuke pijuka i škripe kolica, to Mrkonjićani otvaraju Sikolu

DOBOJ, 11. SEPTEMBRA — Dječak s torbom u ruci iz Maglaja žuri kući. Zastade pred brigadom. Crvenilo mu ozari lice. Reče usplahireno.

— Zovem se Fetah Mehinagić. Učenik sam drugog razreda Medicinske škole. Dobar sam učenik.

— Zašto si stao? — pitamo ga.

— Da čujem pjesmu, da osjetim ovu malu veselu brigadirsku atmosferu.

— A, kako ti se čini?

— Divno je, kao da nisu umorni. Znaš li šta rade?

— Gore, na Sikoli, otvaraju tunel. Šta je Sikola?

— Gora, ne toliko visoka, koliko snažna.

— Jesu li brigadiri jači?

— Teško je rukama savladati brdo. Ali, vidim, ljudi se ne predaju...

— Hoćeš li i ti na akciju.

— Ne mogu, knjiga zove, a rado bih i ja krenuo, to je pruga svih nas.

— Ode Fetah, ode i brigada. Dječak kući, a brigada na Sikolu. U utrobi brda dogovor — dva minuta.

— Za čas potekoše potoci znoja od zvuka pijuka i škripe kolica. Vojo Grmaš, komandir druge čete u ORB »Pavle Dever«, povede pjesmu. Niko ne stoji. Svi rade i — pjevaju.

— Uz pjesmu je lakše, kaže Vojo.

— Sikola uporno prkosí, ali će pasti. Vidite, zemlja je teška, blato se lijepi za noge, ali mi smo tu, da budemo jači. Dobili smo zadatak da oslobođimo prostor za direktni udar u tunel, i to ćemo izvršiti. Radi se ozbiljno, bespoštevno.

— Sve prašti od grmljavine snažnih ruku. U jednom dahu Milorad Rudić, Duško Blažević, Milorad Savanović i njihovi drugovi kidaju zemlju, sve dublje prodirući u srce Sikole.

— Za desetak dana, ako vrijeme posluži, zemlja će biti izbačena, kaže traser Mladen Đurić.

— Kako rade Mrkonjićani?

— Sve brigade ovdje rade udarci.

— Vidi se to na licu Vinke Ubiparić, jedne od 22 djevojke u ORB »Pavle Dever« koje ni časa neće da zaostanu sa svojim drugovima. Rukama bacaju zemlju, i prihvataju pjesmu. Vojo Grmaš, zamahnu krampom i povede: »Sikola je gora, pobijedit se mora...«

B. TOMIC

ДЕЖУРНА КАМЕРА

Без предаха

ОД НЕМИЛЕ ДО БЕГОВА ХАНА

Учинак расте из дана у дан

За посљедњих седам дана бригадири Омладинског насеља у Немилу истоварили осам хиљада кубика шљунка и туцаника

НЕМИЛЯ, 11. СЕПТЕМБРА — Радови на траси другог колосијека пруге од Беговог Хана до Јелине улазе у завршну фазу. Управо су при крају радови на кључним објектима — Брандуку, Бистричаку, мосту код Топчић-Поља и горњем строју. Немари ЖГПИ из Сарајева, њих 260 обећали су да ће тунел Брандук бити пробијен до 15. септембра. На овом највећем тунелу радови су почели још у јануару ове године, само су припреме трајале два мјесеца. Да би се у тунел ушло 150 метара, требало је примијенити посебан режим минирања, јер је раздаљина од стапора до новог тунела негде 10, а негде 150 метара. Да би пробили Брандук дуг 1571 метар, радници

ове радне организације треба да ископају 650 хиљада кубика земље, а потом да уграде 15.000 кубика бетона. У овом послу који је на програму послије пробоја радиће и бригадири из Насеља Немила. Друга два објекта који пркосе на овој дионици трасе, дугој 14,5 кило метара, су тунел Бистричак (154 метра) и мост код Топчић-Поља. У тунелу Брандук, осим радника сарајевске »Боснес« ради и Ударна бригада из Насеља Немила у три смјене. Очекује се пробој Бистричака до краја овог мјесеца. Радови на најдужем мосту (260) метара такође код Топчић-Поља приближавају се крају. И они треба да буду завршени до краја сеп-

тембра. Међу највреднијим грађевинама на траси од Бегова Хана до Јелине свакако су бригадири. Они не знају за умор. Раде даноникно. За посљедњих седам дана, осим измјештања контактне мреже у станици Немила, истоварили су око три хиљаде кубика шљунка и пет хиљада кубика туцаника. Ако овако наставе, у што овдје не сумњају, на најбољем су путу да оборе све досадашње рекорде овог насеља. До сада је на овој дионици положено три од 14,5 километара шина. Међутим, када до краја овог мјесеца буду завршени радови на кључним објектима — Брандуку, Бистричаку и мосту код Топчић-Поља убрзаће се и постављање трачница. М. ЂУЛАН

СВИ ЗА ЈЕДНОГ, ЈЕДАН ЗА СВЕ

»Специјалци« на мосту број 11

Дубоки су бунари у које треба угађивати стубове будућег моста, вода и блато пре лазе преко чизама, али грађевински саветници се не предају ◇ Други бунар биће ископан за пет дана

ДОВОЈ, 11. СЕПТЕМБРА — Један од значајних објеката који граде бригадири на дионици од Добоја до Маглаја јесте мост број 11 који се налази недалеко од Маглаја. Завршетак овог објекта предвиђен је за октобар. Бије се и овдје битка са временом. Бригадири раде ударнички надомак ријечке Босне, која пријети да донесе нова неугодна изненађења. Осамнаест бригадира — специјалисти ради у дводневе смјене, бунаре за стубове моста.

Посјетили смо их када су избацивали посљедње лопате блата, када су завршавали бунар дубине 5,5 метара. Раде непрекидно у блatu, води која је понекога дубока колико су високе и њихове чизаме. Они ископају слој блата, вода створи ново. Чини се — никада неће изаћи на крај са овим неугодно-

стима. Али »специјалци« имају елан и упорности напретек.

Ради се без обзира на временске неприлике. Ради се и по киши. Није баш угодно када човјек осјећа воду како му цури низ леђа. Предаха нема. Мора се даље. Овдје важи изрека: »Сви за једног, један за све«. Специјални бригадири сачињавају бригадири из свих бригада Насеља ОРБ Добој. Дижеле радости и невоље у раду бригадири из Ливна и Алибунара, Кања и Земуна... Тако се у једној смјени налазе Мартинијадов и Фикрет Мрша из ОРБ »10. октобар« из Ливна, Хасиб Малкановић и Фуад Драпић из ОРБ »Акиф Шеремет« из Кладња и Милан Ђурић и Драган Младеновић из ОРБ »Јозо Штурла« из Земуна.

Раде бригадири, а поглед им често полети пут старог моста преко кога пролази први колосијек. Раде непрекидно, ударнички — њихова је жеља да се што прије, изнад мјesta на коме сада ради, вине конструкција новог моста.

Започињу управо и други бунар. Командант прве смјене специјалиста Борivoје Ђурановић, каже да ће и овај посао брзо завршити:

— Без обзира на временске услове, без обзира на шта нашлиши у току рада, други бунар ћемо завршити најдаље за пет дана.

Напуштамо бригадире. Лопате блата без прекида лете из бунара. Босна, тиха и мутна, противе поједињима, ваља све пред собом.

С. ЉАГУШ

И специјална екипа на радилишту

Не бирају послове

ЖЕПЧЕ, 11. СЕПТЕМБРА — Јутрас је на трасу први пут стигла и специјална екипа састављена од тесара, зидара, столара, минера. Ту је да својим знањем помогне грађевинским грађевинским помагачима да се рокови поштују, да пруга буде на вријеме завршена.

Специјалисте данас и није запао посао эдаких струка јер су копали бунаре за стубове

— Али, не мари, имаћемо ми прилику да покажемо шта знамо.

У специјалној екипи и Раденко Кнежевић из Сокоца.

— Ово је, богме, теже од моје столовије — каже Раденко — али, ми не бирамо послове. Треба ово испољити. А има и неких жила па није једноставно. Издринаће Раденко па ћу си ударничком.

До њега друг из бригаде Стеван Вељовић.

— Кад срце хоће ништа није тешко — вели Стеван. Нема тог задатка којег ми млади не можемо урадити.

— Хоће ли пруга на вријеме?

— Хоће, мора! Титу смо обећање дали и то треба оправдати.

Из новосадске бригаде стигао Тибор Тудеш, такође столар.

— Тиборе, како иде?

— Доста добро. Само да нам је више алате. И овако, пребацићемо норму.

— Жеља?

— Да се потврдим на прузи, да постанем члан Савеза комуниста.

Н. Ж.

Од Завидовића до Желеће

Половина трасе под трачницама

ЖЕПЧЕ, 11. СЕПТЕМБРА — Надзорник на горњем строју од Завидовића до Желеће Драгиша Атанацковић сва поднебно је на траси. Обилази, савјетује, подноси извештаје.

— Атанацковићу колико је колосијена постављено:

— Од 17,3 километра на овој дионици до сада је постављено 8.900 метара. Ради се неуморно, освајају нови километри трасе.

— Где је најтеже?

— На дионици од Завидовића до Виништа у дужини од осам стотина метара. Чека се на завршетак радова на доњем строју. Али брзо ће кренути и то.

— Шта се данас ради?

— Ево ову дионицу (код Жељезничке станице у Жепчу) преузели смо у суботу. Данас постављамо прагове, сутра и колосијек.

— Бригадири?

— Они су ненадмашни. У петак, на примјер најам бригадирима ОРБ »Раџиб Циндо« из Рогатице:

— Другови, од вас зависи хоћемо ли сутра постављати колосијек. Хоћете ли да радите цијели дан — питам. И сви углас: »Хоћемо!« Рачунам, прагови ће најраније бити постављени до мрака, а њих 26 већ у 15 сати завршили цјелокупни посао! Зар то доволно не говори о великом жару, елану и неуморности ових младих грађевинарима.

Н. Ж.

ODLUKE SKUPŠTINE SMJENE

Uskoro specijalna brigada

ZAVIDOVICI, 11. septembra — Na prvoj sjednici Skupštine šeste smjene koja je održana u nedjelju u Zavidovićima, donesene su i dvije odluke koje su pobudile interesovanje svih brigadira šeste smjene, u svim naseljima, na akciji Šamac — Sarajevo.

Prva odluka glasi da brigada koja bude imala manje od 85 članova neće moći konkurisati ni za jedno priznanje. To znači da će ostati bez priznanja Akcije, RKSSO BiH i Konferencije SSOJ. Ovo je istovremeno i poruka upućena organizatorima brigada da vode računa kad pripremaju odnosno kad šalju brigade na Akciju »Šamac — Sarajevo».

Na Skupštini smjene delegati su donijeli i odluku da se formira, od brigadira iz sva četiri naselja, specijalna jedinica za rad na najtežim objektima. Njeni članovi treba da budu brigadiri specifičnih zanimanja, koji mogu biti od koristi izvođačima radova. Prije svega, to se odnosi na probjanje tunela, gradnju mostova, i propusta.

I ova odluka ima za cilj da se što prije i što kvalitetnije sagradi drugi kolosijek od Doboja do Zenice. Odluke Skupštine kako saznajemo, prihvatali su i podržali brigadiri iz sva četiri naselja: Doba, Žepča, Nemile, i Zavidovića.

I. K.

Budući zidari

Medu mnogobrojnim vaspitno-obrazovnim kursevima ospozljavanje za zidarsko zanimanje privlači brigadire i svi polaznici uspješno ovladaju graditeljskom vještinom. Cigla po cigla i ispit za polukvalifikovanog zidara brzo se osvoji. Vještina zidanja dobro će doći, bilo da se radi o amaterskom prilazu ili zapošljavanju na građevinskim poslovima.

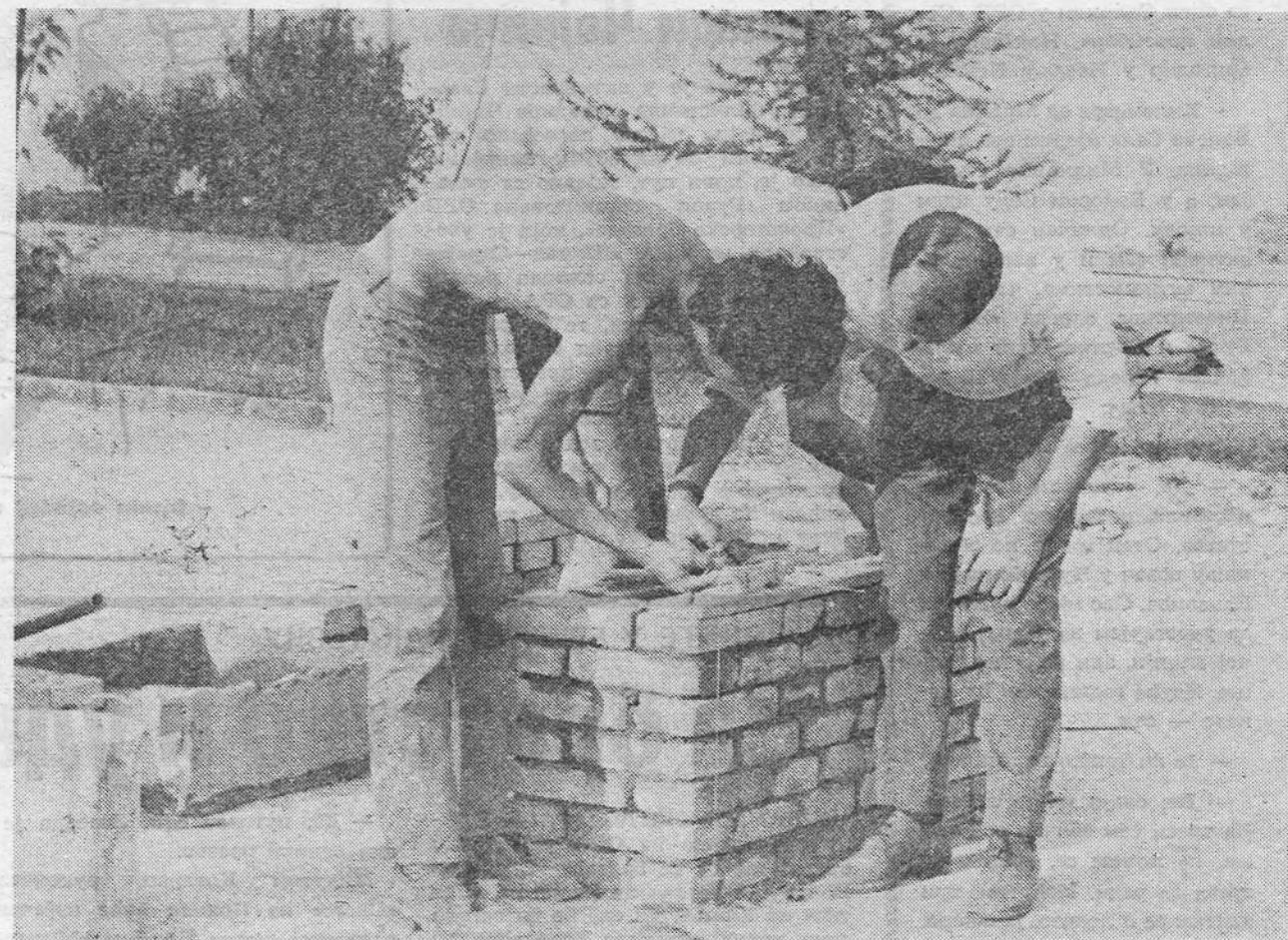
Uručena priznanja ORB »Mileta Protić«

ŽEPČE, 11. SEPTEMBRA — U prisustvu brojnih gostiju i rukovodstava društveno-političkih organizacija opštine Žepče sinoć je održana svečanost u povodu dodjele priznanja ORB »Mileta Protić«, koja je prošlog mjeseca učestvovala na ORA Auto-put »Bratstvo-jedinstvo 78« od Beograda do Niša. Predsjednik Brigadne konferencije Edin Redžić uručio je udarničke značke za 18 brigadira i brigadirke, a 17 ih je dobilo pohvale.

Veliki broj priznanja su znak da je žepčka brigada bila među najboljima u Naselju Umčari — od ukupno pet udarništava, četiri puta je bila redovno i jedanput vanredno udarna, a na završnoj svečanosti smjene dobila je Traku Akcije.

Razumljivo je bilo i veselje na srušnjoj svečanosti u bioskopskoj dvorani, a kasnije se nastavilo u hotelu »Bistrica« na brigadnoj večeri uz nastup VIS »Frek« iz Golubinje.

S. M.

KULTURNO-ZABAVNI ŽIVOT BRIGADIRA

Uspjela audicija i zabava

U nedjelju naveče u Omladinskom naselju Zavidovići održano je neobično brigadno veče — festival narodne muzike. Uz pratnju orkestra vojnika iz »Tri-naste proleterske Rade Končar«, na pozornici su se našla 22 pjevača narodne muzike. Njihov nastup i prvo druženje sa mikrofonom burno je pozdravila brigadirska publika. Bilo je tu i aplauza, smijeha, šale, ali i cvijeća i poljubaca. Jednog su pjevača brigadira čak i na ramenima iznijeli njegovi druzovi.

A sve je počelo kada su se voditelji pojavili na pozornici. Kao i na prvim festivalima voditeljka Nevresa iz ORB »Filip Kljajić Fića« i Đuro iz »Tri-naste proleterske Rade Končar« objasnili su publici o čemu se radi. Rekoše da će pjevači izvesti po jednu melodiju, a da će njihov kvalitet OCJENJIVATI i žiri. Sve je bilo prisutno osim nagrada.

Festival je otvorio pjevač iz ORB »Dara Pavlović« Petar Stanković. On od publike dobija aplaže, a od žirija ocjenu. I tako jedan za drugim smjenjivali su se pjevači na pozornici. Čak se i brigadiri podijeliše. Svako je navijao za svog predstavnika. Oni ponajbolji, odnosno najslavniji dobijali su i zajedničke aplaže ili smijeh.

Jedno zabavno brigadirsko veče završeno je oko 22 sata. Pobjednik će biti naknadno proglašen, ali to i nije najvažnije. Bitno je da su brigadiri jedni druge zabavljalici.

I. K.

SA SPORTSKIH TERENA U OMLADINSKOM NASELJU ŽEPČE

Borbeno i zanimljivo

ŽEPČE, 11. SEPTEMBRA — Mada su sve brigade radile, jučerašnji dan iskorišten je za sve prvenstvene utakmice u malom fudbalu i odbojci. Većko zanimanje posebno je vladalo za susrete odbojkašica koje su, i pored skromnog znanja, pokazale veliku borbenost. Rezultati prvog kruga »Pet

mladih« — »Maksim Kujundžić« 2:0, »Šesti slavonski korpus« — »Svetozar Marković Toza« 2:0, »Heroji Romaniće« — »Filip Filipović« 2:0, »Konjuh« — »Bratska mesta« 2:0, »Ragib Džinđo« — »Veljko Vlahović« 2:0.

U poslijepodnevnom programu održane su još dvije fudbalske utakmice. Sarajevska ekipa »Pet mladih« slavila je pobjedu od 4:1 nad ekipom iz Konjica, dok je tek nakon produžetka izabrani tim ORB »Svetozar Marković Toza« skršio otpor vrlo dobre ekipe »Šestog slavonskog korpusa« i pobijedio rezultatom 5:3.

N. Ž.

Startovali fudbaleri

ZAVIDOVICI, 11. SEPTEMBRA — Na stupom fudbaler počela su današnja sportska takmičenja među brigadama. Kako nam reče saradnik sa sport i rekreaciju Slobođan Crnić, fudbalerima će se uskoro pridružiti košarkaši, odbojkaši i ostali sportisti. Djevojke neće ostati bez takmičenja. Njihova nadmetanja počeleće narednih dana.

Fudbalsku sezonu u Naselju otvorili su brigadiri iz Beograda i Zagreba. Pobijedili su Beograđani rezultatom 2:0. Tokom juče-

rašnjih prijepodnevnih borbi najefikasniji su bili fudbaleri ORB »Filip Kljajić Fića« iz Zvornika. Oni su pobijedili brigadire ORB »Gorenjski Odred« sa rezultatom 4:0. U trećoj utakmici između »13. proleterske Rade Končar« i »Stupčanice« iz Olove borba je bila neizvjesna gotovo do samog kraja. Ipak su bili bolji fudbaleri iz Olove za jedan gol. Oni su savladali vojnike — brigadire rezultatom 3:2.

I. K.

Бригадири - пионери

Не љути се водоноша

Ово је први пут да учествујем на радној акцији, али не и посљедњи, идуће године долазим опет

Смаил Хусић је рођен у Милићу код Бановића прије тринаест година. Дошао је на Акцију »Шамац—Сарајево 78« са оцем Салихом у ОРБ »Седми новембар«. Најмађи је бригадир у Насељу Немила.

— Километре од Милића до Банова Села мјерим већ шест година. У Милићима станујем, а у Бановом Селу идеј у школу. Одличан сам ћак, активан сам и у ваншколским активностима, члан сам Пионирског одреда »Бошко Буха« и Партизанског извиђачког одреда »Мијо Керовић Гуја«.

Отац те довео на Акцију?

— Да, у школи ми нису постављали питања око одсуства. Отац ми је по занимљу возач у Чубрићима код Бановића. Ово ми је први пут да учествујем на једној радној акцији, али не и посљедњи. Идуће године ићу ћу поново — сам.

— Је ли тешко на Акцији?

— Не, овде ми је лијепо. На траси сам обично водоноша, не љутим се, неко и то треба да ради. Међутим, прихватим се и лопате, јапанера.

— Шта си писао друговима у школи?

— Послао сам им разгледницу. Ових дана шаљем им и писмо. У њему ћу до у детаље описати како ми је овде и како сам доживио прве дане на радној акцији.

— У Бригади »Седми новембар« из Бановића је и најстарији бригадир у Насељу — Бабајић?

— Бабајић ми је добар друг. Причао ми је о томе где је све учествовао на радним акцијама и како је некад било. Дао ми је и неколико амблема са досадашњих акција на којима је он био.

Ето то је најкраћа прича о најмађем бригадиру у Насељу Немила. О дјечаку који је бригадирски живот, тако рећи, преко ноћи заволио.

М. Ђ.

Успјело поетско вече

ДОБОЈ, 11. СЕПТЕМБРА — Синоћ је у Насељу ОРБ Добој у Клубу за друштвене активности одржано поетско вече под називом »Караван наших дана«. У овом програму су учествовали млади босанскохерцеговачки пјесници Бранко Чолаковић, Горан Симић, Адмирал Махић и Бранко Стојановић, који су се представили са неколико својих пјесама. Спонтана атмосфера учинила је да се и неколико бригадира укључило у програм. Било је то изузетно успешно поетско вече.

С. Џ.

Неуморни млади Чајнича

Овог јлета је у активности Савеза социјалистичке омладине Чајнича значајно место посвећено добровољним омладинским акцијама. Тако је, први пут, заједно са омладином Рудог, организована ОРБ »Пролетерске бригаде«, која је учествовала на ОРА »Шамац—Сарајево 78« и постигла солидан резултат. И по повратку са ОРА настављене су активности, те је као резултат тога формирана Омладинска радна бригада »Друга пролетерска« састављена углавном од учесника на ОРА »Шамац—Сарајево«. Бригада се одмах почела доказивати коштаним канала за реконструкцију електричне мреже у Чајничу, а радије и на другим задацима који јој буду повериени.

Д. Ч.

ИЗ ПОЖЕГЕ У БРИГАДУ КАКАЊСКУ

За братство и ударништво

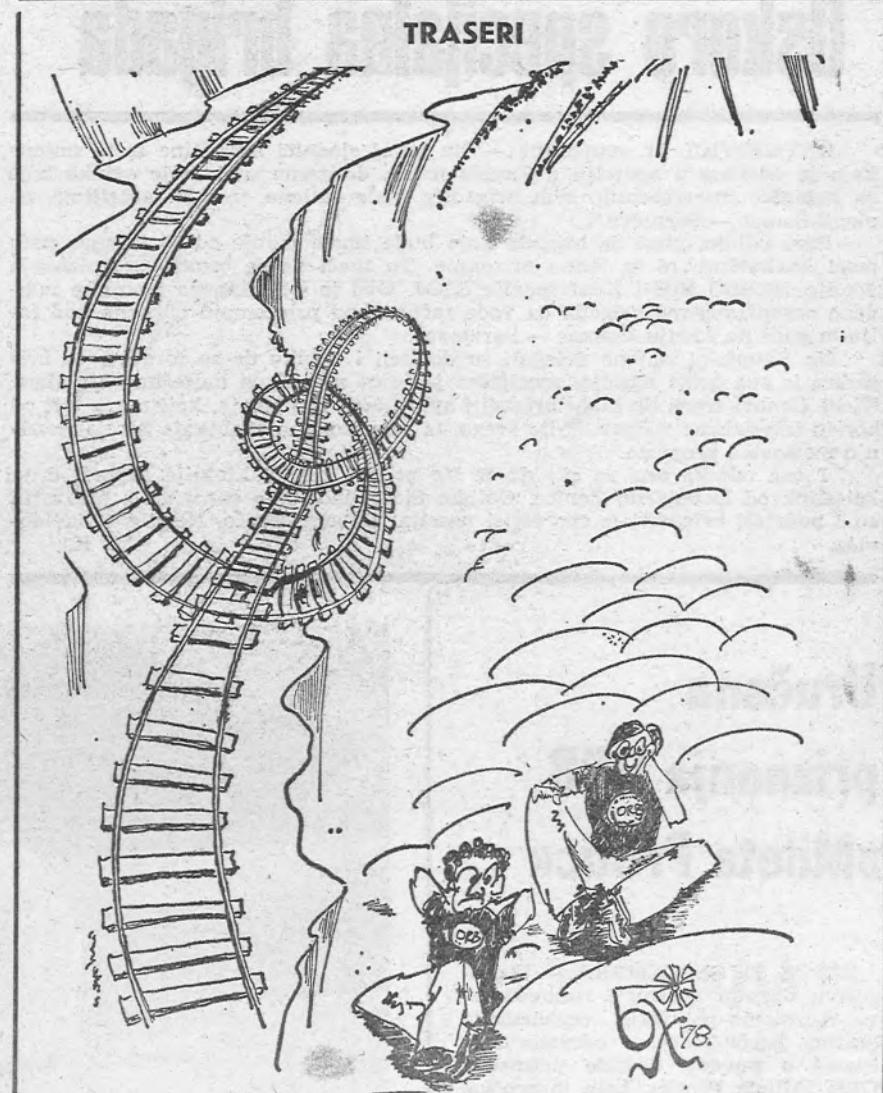
ДОБОЈ, 10. СЕПТЕМБРА — У јуну ове године на ОРА у Лозници братимиле су се бригаде »Слободан Поповић Вакула« из Пожеге и »Срећно« из Какња. Да све не би остало само дивна успомена бригадири из два града кренули су даље. Пет омладинаца из Какња: Селвер Селимбеговић, Абид Зекић, Божо Марковић, Мидхат Бећак и Захир Шахиновић, ушли су у састав ОРБ »Емилија Остојић«. Пет делија — пет ударника. С поносом остављајући дио себе на Акцији на легендарној Кадињачи, тројица су исте вечери када је смјена окончана, ушли у састав пожешке бригаде »Петар Лековић« која је кренула на Саву да и тамо гради и осваја признања.

Овде у Добоју, на ОРА »Шамац—Сарајево 78« у какањској Бригади »Миладин Драгић« налазе се и четири младића из Пожеге: Драгиша Ћирјанић и Милутин Котарац, Зоран Ивановић и Стојан Станојевић.

— Дивни другови, добри радници. Као да су годинама међу нама, каже командант бригаде Душко Стевановић.

— Младост не познаје границе, а тековине очева све нас обавезују. Дошао сам овде да својим радом убрзим раст пруге и тако допринесем већим привредном потенцијалу БиХ и Југославије. Од првог тренутка топло смо примњени, па како не радити ударнички...

Да ли си некад ишао овом пругом?

— Imam osjećaj da smo u nečemu pogriješili...
(Karikatura: Boba Hrvac)

— Да, путовао сам. Легенда је о њој велики изазов.

Милутин Котарац, рукометаш »Слоге« из Пожеге биће појачање спортској екипи Бригаде »Миладин Драгић«, али својим челичним мишићима прије резултата на спорском пољу, утрајује снагу у учинак Бригаде на траси.

— Срећан сам што сам од десетак омладинаца одабран ја да заједно са још три друга будем члан ове бригаде. Моја највећа жеља је да се у Какањ вратимо са највећим признањем. Била би то радост за све нас, једнако и у Какњу и у Пожеги. Спортиста је и Зоран Ивановић. Игра све. Али беспоштедно и ради. Руке овог младог металостругара очврсле су од жуљева.

— Ако, вели само нека пруга расте. Овде смо сви као браћа.

Стојан Станојевић, пољопривредни техничар има 20 година, секретар је Активе СК у Бригади »Миладин Драгић«.

— Ја вам, једноставно, не могу речима изразити све што осећам и доживљавам у кругу пријатеља из Какња. Част је доћи из Пожеге у струју тако прослављене Бригаде. Наша је обавеза да радом освајамо признања. Она ни овде не смеју изостати.

Да ли ћете из Добоја, кад се смеје на оконча у Пожегу или Какањ?

— С друговима у Какањ. Остане-мо дан-два да братски прославимо још једну велику радну побједу — углас одговорише четири младића, четири ударника са Кадињаче, Саве и других акција. Четири младића из Пожеге, понос су какањске Бригаде.

Б. ТОМИЋ

Такмичење пјевача

ЖЕПЧЕ, 11. СЕПТЕМБРА — У организацији Комисије за културно-забавни живот синоћ је у Насељу Жепче одржано занимљиво такмичење бригадира и бригадирки — пјевача забавне и народне музике на којем је учествовало 18 солиста из свих десет бригада.

У забавној музici најуспешнији су били Нихад Чоплеј и Јелена Тодоровић ОРБ »Максим Кујунџић«, Есад Савић ОРБ »Пет младих« и Вјећеслав Јајчевић ОРБ »Шести славонски корпус«.

У конкуренцији пјевача народне музике жирију су се највише додали Ифета Цино ОРБ »Хероји Романије«, Мерсад Мусић ОРБ »Пет младих« и група »Јаранице са Неретве« из ОРБ »Максим Кујунџић« из Коњица.

Н. Ж.